

PSALMI
CARTEA ÎNTÂIA

Psalmul 17

O rugăciune a lui David

10 *Ei își închid inima,
au cuvinte semețe în gură.*

11 *Se țin de pașii mei, mă înconjoară
chiar, mă pândesc,
ca să mă trântescă la pământ.*

12 *Parcă ar fi un leu lacom după pradă,
un pui de leu care stă la pândă
în culcușul lui.*

13 *Scoală-Te, Doamne, ieși înaintea
vrăjmașului, doboară-l !*

Izbăvește-mă de cel rău cu sabia Ta !

14 *Scapă-mă
de oameni, cu mâna Ta, Doamne,
de oamenii lumii acesteia,
care își au partea lor în viața aceasta
și cărora le umpli pântecul
cu bunătațile Tale.*

*Copiii lor sunt sătui,
și prisosul lor îl lasă pruncilor lor.*

15 *Dar eu, în nevinovăția mea,
voi vedea fața Ta :*

*cum mă voi trezi, mă voi sătura de chipul
Tău.*

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să
fie cu casa ta și cu tot ce este al
tău” !**
I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

Psalmul 18

Către mai marele cântăreților – Un psalm
al lui David, robul Domnului –

El a spus Domnului cuvintele cântării
acesteia, când l-a scăpat Domnul
din mâna tuturor vrăjmașilor săi și din
mâna lui Saul – El a zis :

1 *„Te iubesc din inimă,
Doamne, tăria mea !*

2 *Doamne, Tu ești stânca mea, cetățuia
mea, izbăvitorul meu ! Dumnezeule,
Tu ești stânca mea în care mă ascund,
scutul meu, tăria care mă scapă și
întăritura mea !*

3 *Eu strig : „Lăudat să fie Domnul !”,
și sunt izbăvit de vrăjmașii mei.*

4 *Mă înconjuraseră legăturile morții și mă
îngroziseră râurile pieirii ;*

5 *mă înfășuraseră legăturile mormântului
și mă prinseseră lațurile morții.*

6 *Dar, în strâmtorarea mea, am chemat pe
Domnul și am strigat către Dumnezeul
meu : din locașul Lui, El mi-a auzit glasul,
și strigătul meu a ajuns
până la El, până la urechile Lui.*

7 *Atunci s-a zguduit pământul și s-a
cutremurat, temeliele munților s-au mișcat
și s-au clătinat, pentru că El Se mâniase.*

8 *Din nările Lui se ridica fum,
și un foc mistuitor ieșea din gura Lui :
cărbuni aprinși țâșneau din ea.* [Va continua]

Unde ne puteți găsi ?

**ORAR SLUJBE
ȘI TRANSMISIE LIVE :**

- Duminica 9 - 12
- 18 - 20
- Joi 18 - 20

**PENTRU TRANSMISIA
LIVE VĂ INVITĂM SĂ
ACCESAȚI :**
www.cezareea.ro/transmisie-live/
Map data ©2015 Google

Foaia Creștinului

- Lumini peste veacuri (I), John Milton
- Lia (Lea)
- Muncă de Sisif
- Proverbe armenesti. Vrednicie
- David și uriașul „teamă”
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?
- Versetul de aur al Bibliei

DE MEMORAT /
JOI 10 OCTOMBRIE 2019

„Eu cunosc toate
păsările de pe munți,
și tot ce se mișcă pe
câmp este al Meu”.

PSALMUL 50 : 11

Editorial. Din nefericire ! (II) Despre lipsa de responsabilitate

Din nefericire, domnul Y., pentru că a vrut să-și mărească venitul anul, s-a băgat în speculații de bursă în ciuda avertizărilor prietenilor cu experiență.

Din nefericire a pierdut mulți bani și prin aceasta, buna și solida lui firmă a fost lipsită de mijlocele necesare, a ajuns în ruină, problema s-a terminat cu falimentul.

Dacă ar fi luat seama la Cuvântul Lui Dumnezeu, ar fi fost scutit de acest „*din nefericire*”, căci acolo scrie :

„*Evlavia însoțită de mulțumire este un mare câștig. Căci noi*

- ***n-am adus nimic în lume și***
- ***nici nu putem să luăm cu noi nimic din ea.***

Dacă avem cu ce să ne hrănim și cu ce să ne acoperim, ne va fi de ajuns. Cei care vor să se îmbogățească, dimpotrivă, cad în ispită, în cursă și în multe pofte nebune și periculoase, care cufundă pe oameni în ruină și în distrugere”. (1 Timotei 6 : 6 - 9)

Din nefericire, acea fiică plină de speranțe și veselă a intrat într-o relația amoroasă cu bărbatul tânăr pe care l-a cunoscut pe ringul de dans. *Din nefericire* a crezut toate promisiunile lui. Dar când a trebuit să-i împărtășească într-o zi că rușinea ei va deveni vizibilă în fața părinților ei și a lumii întregi, el a dispărut subit.

Atunci sârmana creatură părăsită a răătăcit într-o noapte, în gerul iernii, cu gânduri de sinucidere în jurul podului de peste Rin din B. – n-a fost nici un om care să se îndure de ea. Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, a făcut să întâlnească pe această cale creștini, care i-au vestit îndurarea și harul lui Dumnezeu.

Ea a găsit pace și iertarea vinei ei, a devenit fericită – Isus a transformat această „*din nefericire*” a căderii ei, într-un „cu toate acestea” al harului Său.

Și aici s-a împlinit un cuvânt al lui Dumnezeu : „*Voi, negreșit, v-ați gândit să-mi faceți rău, dar Dumnezeul a schimbat răul în bine, ca să împlinească ce se vede azi”.* (Geneza 50 : 20)

[Preluare din : Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui, XV- 1909 – 1910]

BIOGRAFII

Lumini peste veacuri (I) [Petru Popovici]

CAPITOLUL 10

JOHN MILTON

În 1614, când fiul poetului era cam de 6 ani, tatăl muzicant s-a unit cu alții în întocmirea muzicii pentru :

„*Lacrimile și plângerile unui suflet întristat*”.

Șapte ani mai târziu, ca contribuitor la o carte de psalmi, el a armonizat melodiile populare ca „Norwich” și „York”.

Astfel, tatăl poetului avea printre prietenii lui, muzicanți și totodată și înflăcărați în cele religioase.

Unul din aceștia, Thomas Young din Lankarty, după aceea predicator în Suffolk, un bun cunoscător al notelor printre puritani, a fost primul învățător al copilului. Știm că băiatul a fost foarte dibaci la învățătură și tot așa și la orgă.

La 11 ani scria poezii și a versificat Psalmii dintre care unul și azi e cântat în biserică și Școala duminicală.

La 15 ani cunoștea latina, franceza, greaca și puțin ebraica și italiana.

În 1622, Young, în vârsta de 35 de ani, a plecat la Hamburg să fie acolo pastorul adunării negustorilor englezi, iar elevul său a trecut la școala Sf. Pavel, unde dl. Gill era director.

Tatăl său a insistat prea mult asupra străduințelor copilului la învățătură, lucru care i-a provocat dureri de cap și a pus baza la slăbirea vederii, căci stătea până târziu la miezul nopții la lecții.

La școala Sf. Pavel a găsit un prieten bun în Charles Diodate, fiul lui Theodore Diodate, un bun medic în Londra, născut la Geneva, fiul unor italieni protestanți.

Copiii ce au rămas în viață în casa lui Milton au fost Ana, cea mai în vârstă, John și Christofor, care era cu 7 ani mai tânăr decât John.

În februarie 1625, John Milton a fost admis în *Colegiul lui Cristos* din Cambridge.

Aici din pricina curăției de inimă, a citirii Bibliei și a felului cum se păzea de orice păcat, a fost poreclit : „Domnișoara lui Cristos”.

În 26 martie, el scria din Londra fostului său învățător Thomas Young, cuvinte pline de căldură : „*Cer lui Dumnezeu să mărturisească ce mult vă prețuiesc, ca pe un părinte și cu ce devoțiune unică v-am urmat întotdeauna în gândire*”.

A doua zi, 27 martie 1625, a fost ziua morții lui Iacob I.

La Cambridge s-a întors și și-a continuat studiile, 12 zile după urcarea la tron a lui Carol I.

În iarna următoare, primul născut al surorii sale, o fiică, a murit de tuse, iar versurile scrise din durerile acestei familii au deschis seria poemelor lui Milton, pe care le-a continuat, scriind elegii în latină.

La 26 martie, Milton a absolvit colegiul și a obținut diploma de bacalaureat în arte. În același an, de Crăciun, fiind în vârstă de 21 de ani, el a scris imnul său :

„*În dimineața Nașterii lui Cristos*”.

Poate că atunci i-a venit în minte tânărului Milton să formeze o serie de ode pentru marile sărbători ale bisericii creștine, căci la 1 ianuarie, după *Oda Nașterii* a urmat alta, „*Circumciziunea*”, iar de Paști a început poemul „*Pătimirea*”, din care a scris numai opt strofe și l-a lăsat.

Acest subiect - se spune în notiță - autorul a găsit că e mai pe sus de anii pe care îi avea când l-a început și, nefiind mulțumit cu ceea ce a început, l-a lăsat neterminat. În 1631, la 9 decembrie, ziua sa de naștere, Milton a scris acel sonet : „*În pragul celui de al treizeci și treilea an*”, care e prefața la întreaga lui viață de om.

[Va continua]

VERSETUL DE AUR AL BIBLIEI

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

MICĂ ENCICLOPEDIÉ ONOMASTICĂ

Lia

... **Lia** este în apusul Europei de tradiție Bibică și continuă ebr. **Leah**. Redat în greacă prin **Leia** și mai târziu, în latină, prin **Lia**, numele ebraic pătrunde în onomasticonul creștin ... Ultimul pasaj Biblic în care este amintită Lea / Lia se găsește în cartea Rut (capitolul 4:11 unde scrie că : „*Tot poporul care era la poartă și bătrânii au zis : „Suntem martori ! Domnul să facă pe femeia care intră în casa ta ca Rahela și ca Lea, care amândouă au zidit casa lui Israel ! ...”*”.

DICTIONAR DE CUVINTE

expresii, citate celebre

• **Muncă de Sisif** – Rege legendar din Corint, Sisif a fost osândit de Zeus, pentru nesupunere, să urce pe povârnișul unui deal din infern, ducând în spinare o stâncă uriașă. Dar cum ajungea în vârf, stânca aluneca și se rostogolea înapoi, Sisif fiind nevoit să reînceapă efortul său zadarnic. Din această legendă a izvorât expresia literară *muncă de Sisif*.

Ea înseamnă o strădanie istovitoare și inutilă care trebuie mereu luată de la capăt – un efort spre o țintă, spre un obiectiv imposibil de atins, care cere zilnic noi și noi sacrificii. Cu același sens întâlnim și expresia : stânca lui Sisif.

În Biblie (în cartea Proverbe, cap. 23 : 4 – 5) scrie : „*Nu te chinui ca să te îmbogățești, nu-ți pune priceperea în aceasta. Abia ți-ai aruncat ochii spre ea și nu mai este ; căci bogăția își face aripi și, ca vulturul, își ia zborul spre ceruri*”.

BOLI EVITABILE

16. David și uriașul „teamă”

Totuși, minciuna a creat întotdeauna mai multe probleme decât a rezolvat, pentru că mai devreme sau mai târziu, pacientul tot va descoperi adevărul. Atunci medicul a pierdut **încrederea care este legătura cea mai importantă cu pacientul**. Fiecare dintre noi am avut și vom mai avea întâlniri cu acest *uriaș* și ar fi folositor să facem puțină istorie. Atunci când puternicul rege Saul și forțele lui erau înjosite în fața uriașului Goliat, tânărul David era întristat de lipsa de credință în Dumnezeu a lui Israel.

Refuzând să accepte metodele de luptă ale uriașului, David s-a înarmat cu o puternică credință în Dumnezeu și cu o praștie ...

A fost el înfricoșat ? „**Ori de câte ori mă tem, eu mă încred în Tine. Eu mă voi lăuda cu Dumnezeu și cu Cuvântul Lui. Mă încred în Dumnezeu și nu mă tem de nimic ; ce pot să-mi facă niște oameni ?**” (Psalmul 56 : 3 – 4) Credința lui David era mare și aceasta i-a adus victorie. În trământările noastre zilnice, cu grijuri mici sau mari, practica credinței noastre va decide dacă disperăm sau învingem.

[Va continua]

PROVERBE LATINE

VREDNICIE

• Nu acela care trăiește mult află multe, ci acela care e vrednic. • Pe unde treci tu la amiază, eu am trecut de cu seară. • Cine clădește casă, cine are mireasă – Dumnezeu e cu el. • Cămila paște aproape, dar te duce departe. • Apa curgătoare nu prinde măt. [Din *Proverbe și cugetări latine*, Albatros, București, 1976]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat :** „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus :** „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”